

A magyar nemzet és tudomány érdekében

sürgős segítségre van szüksége klinikáinknak

A háboru pusztításáról a felrobantott vasúti hid környéke tanuskodik a legszembetűnőbben. Itt pusztult el a gyermekklinika és azóta a legkeservebb cigányéletre kárhoztatva folytatta munkáját, míg végül egészen abba kellett hagynia. A klinika orvoskára és személyzete az egyetem különböző osztályain dolgozik, vagy tanulmányi szabadságon várja a jószerecsét, hogy végre épülethez jusson.

— Nincs hely — panaszkodnak az orvosok —, tulsufoltak a klinikai osztályok. Eddig legkevesettebb ajánlatunk a női klinika szuterénhelyisége volt. Három és fél milliót utalt ki az építésügyi minisztérium a helyreállítási munkákra, de csak 50.000 áll rendelkezésre az előkészületi munkálatokra. Talán tavaszra elkészül a kisebbik épület.

— De mi lesz tavaszig? — kérdezem.

A doktor ur azonban nagyon bizakodó, sok reményt fűz a most kinevezett, Amerikát járt professzor, dr. Waltner Károly munkájához. Közben lelkesen magyarázza a várható javulásokat. Szemem szobája szürke, vakolatlan falára téved. Észreveszi és elmosolyodik. Erre is sor kerül talán egyszer — mondja, de mi szkeptikusok vagyunk és inkább megkérdézzük pontosan a gazdasági hivatalt, hová lett az újjáépítésre szánt összeg és várható-e újabb segítség.

Az egyetem mindössze 150 ezer forintot kapott a kultusz- és építésügyi minisztériumtól, ez bizony édeskevés volt. A vihar egyedül 103 ezer forintos kárt okozott. Erre a célra is csak 50 ezret kaptak. Kénytelenek saját javadalmaikból pótolni a hiányokat, pedig volna annak is jócskán helye. Élelmezés, ruha, kötszer, gyógyszer, vegyszer beszerzése volna ennek az összegnek a rendeltetése. A hároméves tervben és az őszi költségvetésben van minden reményük.

— Mi a helyzet pillanatnyilag az idegklinikán?

— Talán megmaradhatunk végre a diagnosztikai épületben — válaszolja a sok hurcolkodástól elfáult Geréb Tibor adjunktus. — Nagyon súlyos károkat szenvedtünk a sok költözködés miatt. Föl szerelésünk nagyrésze elkallódott.

— Persze — kérdezem naivan — így aztán nehéz tudományos munkát folytatni?

Egymásra mosolyognak.

— Tudományos kutatómunka egyelőre még álomnak is tul szép. Anyagi fedezet, vegyszerek, felszerelés, nyugodt, biztos körülmények kellenének hozzá. De most már ezt az épületet nem adjuk ki a kezünkől, körömszakadtig ragaszkodunk hozzá.

— Mint a paraszt a földjéhez? — kérdezem.

— Valahogy úgy, sőt még gyarapodni is szeretnénk, illetve egy nagyon súlyos nehézséget szeretnénk megoldani. Az elmeosztály még mindig a Pulc-utcában van, pedig az orvostudománynak ez a két ága szervesen összefügg. Nagyon meg-

nehezíti a munkát ez a kétlakiság. Másik nagy panasz: 90 beteg mellé mindössze 7 ápoló áll rendelkezésre. Régen vár már orvoslásra ez a probléma is. Aránytalanul vannak elosztva az ápolónővérek. A belklinikán pl. 27 nővér dolgozik. Ez a furcsa elosztás a zürzaváros időkben alakult ki így, most pedig már leállították a főlvetelt.

— A legszörnyelőbb fantáziát is meghaladja azonban a Pulc-utcai elmeklinika. Korszerűtlen, elhanyagolt épület, középkori járványkórházban érezzük magunkat, gonozatlan folyosók és kórtermek.

— Miért nem renoválják ezt az épületet?

— Nincs értelme — felelik rezignáltan —, hiszen innen is mennünk kell. A kórház külön nemibetegosztályt állít föl itt. Hogy hol lesz a következő állomásunk, azt senki sem tudja. Legideálisabb volna az idegklinikával közösen elhelyezkedni egy nagyobb épületben, de ez utópisztikusnak látszik...

Villamos elé dobta magát egy ismeretlen térfi

Felismerhetetlenül összeroncsolt holttest a villamos alatt

Péntek délelőtt negyed tízkor velőtrázó sikoltásra rohantak össze a járókelők a Tisza-szálloda előtt. Csikorog a villamosfék. Szinte szempillantásra megáll a 73-as kocs, de hiába minden erőfeszítés, maga alá gyűrte összeroncsolt áldozatát.

Gyűrött-rongyos, báránybéléses mikádó télikabátban, ujszerű kalapban, fekete csikos öltönyben, magabiztosan haladt egy 180 centi magasságú szélesvállú, munkáskínézésű férfi a Tisza-szálló előtt. Egy feketefoltos fehér kutya ugrándozta körül. Messziről villamos csenget, a férfi lehajol, meg simogatja kutyáját, talán egyetlen hozzátartozóját. A kutya szűkül, mintha megérezte volna gazdája sötét szándékát. A villamos a közelbe ér, a férfi hirtelen ledobja kabátját, kalapját a Tisza-szálló rácsaira, berohan a sínek közé, szeméit eltakarja s hasravágódik az egy méterre csengető villamos előtt.

— Láttuk, mikor ledobta kabátját — meséli Pintér József ellenőr, aki éppen a kocsivezető mellett, a peronon tartózkodott —, de pillanatok alatt történt a tragédia, hiába fékezett Szabó János Pál kocsivezető. Az öngyilkos meg se mukkant, borzasztó érzés volt fentről látni. Azt se tudtam, fiu vagyok-e vagy leány a borzasztó érzéstől. Hisz meg szeretnénk volna menteni, de nem tehattünk semmit. Szegény kocsivezető olyan idegmegrázkódtatáson ment keresztül, hogy le kellett váltani mára.

Közben megérkeztek a mentők, akik dolga végezetlenül távoztak. Ide már hullakocsi kellett. Jöttek a tűzoltók, felemelték a kocsit s kihúzták a felmérhetetlenül össze-

A megoldásra váró feladatok közül egyik legfontosabb a gyakori orvosok fizetése. Nem beszélve arról, hogy a díjas gyakornokok is egy elavult bürokratikus módszerrel minden évben újra és külön vétetnek fel a költségvetésbe. Ezáltal több hónapos késéssel kapják kézhez a fizetésüket, itt van a díjtalan gyakornokok kérdése, akik végeredményben gyógyító és tudományos munkát végeznek és akik ezért semmiféle honoráriumot nem kapnak. A demokrácia minden jól elvégzett munkát jutalmaz. Ennek szellemében kérünk intézkedést. Azonkívül sürgősen ki kell bővíteni az ápolószemélyzetet legalább 2-2 fővel.

Most tehát egyszer a klinikáknak kell sürgős orvoslást nyújtani. Semmiképpen sem nyugodhatunk bele abba, hogy a tudományos munka és a gyógyítás ilyen károkat szenvedjen jókaraival és utánajárással elintézhető nehézségek miatt.

F. Zs.

PELLENGÉR

A reakció egy pillanatra sem nyugszik és a maga részéről mindent elkövet, hogy a békés dolgozókat állandó nyugtalanságban tartsa. Így a szárazléstagságak üzembehelyezését indított akció irányában is bizalmatlanságot igyekszik kelteni. Városszerte azt a hírt terjesztik, hogy a fogyasztók nem kapnak lisztet, hanem makarónt. Feleslegesen tartjuk megjegyezni — tegnapi híradásunk után —, mennyire csak zavartkeltés ez a híradás.

Balogh páter szegedi szócsové, melyről az olvasók megtevesztése érdekében lekerült a páter neve, mint nem jó cégér, tudatosan igyekszik kereskedőinkben a demokrácia irányában ellenérzést kelteni. A Szegedi Hírlap is lekötözte a burgonyaeállítás zavartalansága érdekében hozott rendelkezést. A híradás címűl azonban »A kereskedelmet kizárták a burgonyaszállításból« címet adta. A szövegben azután szóról szóra meghazudtolja a címet. Egyet azonban elért, hogy a kereskedőkben oktanul felébresztette a gyanút. Ezt úgy hívják: rémhírtérjesztés, ami üldözendő cselekmény. Csak kibújik, ha nem is a szög, de a páter intrikája a demokrácia ellen.

Biztos ur engedjen el, megfizetek érte

Kovács Antal csengelei lakos a járdán kerékpározott. Észrevette egy rendőr és a figyelmeztetés után igazoltatta. Személyi adatait nem tudta kellőképpen igazolni, elő kellett állítani a rendőrségre. Kovács az uton könyörgésre fogta a dolgot: »Biztos ur, engedjen el, megfizetek érte« — mondotta. Ezekután természetesen nemcsak a kerékpározásért, hanem a vesztegetés kísérletéért is eljárás indul ellene.

Alkalmi véteiből származó

Ezüsttálca, cukordoboz, evőeszközök

meglepő o'csó árban

14 karátos arany karika-jegygyűrűk minden súlyban.

FISCHER

ékszerész, Szeged, Klauzál-tér 3.

VIGADÓ TERMEIBEN TÁNC! — Békebeli vacsorák. Társas és családi összejövetelek. — Hangulat reggel 4-ig.

Uj tánciskola

nyílik szept. 14-én 8 órai kezdettel

össztánc

keretében Kálvária u. 41. sz. alatt. Minden csütörtökön és vasárnap zeneest. Tanfolyam kezdete szept. 30-án. B. Rózsa Lili okl. táncitanító.

Újjáépítik a nemzet hidját

A Lánchid újjáépítése érdekében országos akció indult, amelynek sikere érdekében Dénes Igó polgármester a következő felhívást bocsátotta ki a város polgáraihoz.

1949 november 20-án lesz 100 éve, hogy a budapesti Lánchidat, Széchenyi reformtörökvéseinek e legnagyobb technikai alkotását átadták a forgalomnak. A hid annakidején nemcsak Pest és Buda tényleges egyesítését jelentette, hanem mindvégig megmaradt, az egész világ szakértőinek véleménye szerint, a világ egyik legszebb hidjának.

Gerő Ernő közlekedésügyi miniszter, tudatában a »Nemzet hidja« történelmi és érzelmi jelentőségének, a 100 éves forduló napjára, tehát 1949 november 20-ára tűzte ki az újjáépítendő hid újból való forgalombahelyezését. A Lánchid helyreállítása nemcsak a főváros, hanem az egész ország újjáépítésének szimbólumát jelentené. Az átépítés hajszálra a felrobbantás előtti, tehát az eredeti alkotás minden hagyományos és művészi szépségét megőrző alakjában történik. A költségek kerekén 30 millió forintba becsülhetők, amely összeget a kormányzat részben a fő-

város és az öt nagy vidéki város társadalmának segítségével gondolni. Budapest, Debrecen, Miskolc és Szombathely szeptember 15-én és 16-án, Szeged és Pécs 20-án és 21-én rendezi meg a gyűjtési akciót.

MEGHÍVÓ

A Délvidéki Bőripari Beszerző. Termelő és Értékesítő Szövetkezet folyó évi szeptember 21-én, vasárnap délelőtt 9 órakor az ipartestületben tartja alakuló közgyűlést, melyre a részjegyzőket tisztelettel meghívják. Alapítók.

Száraz hazai ital

Ia. jugoszláviai

bükk hasáb-tüzifa

barnaszén ismét kapható

FODOR

Iatelepeken: Moszkvai (Berlini)-kört 33 és Vasasszentpéter-utca 4. — Telefon: 320.

Vásároljon a

Kárász-utcában!

Cipőüzlet: Gallasz Lajos, Kakas Dávid, Stein Klára, Szánthó-cipő. Bőröndös: Kósa bőróndház, Szekszárdy bőróndös. Cukorka, csokoládé: Stühmer, Szent István. Bijouteri: Székely Imre. Drogeria: Segesváry, Vajda Imre és Társa. Divatru: Fischer és Pártos, Haas Fülöp és Fia, Káldor J., és Társa. Élelmiszer, fűszer és csemege: Kurzweil Testvérek, Meini Gyula Rt., Pankotai Jenő, Vinkolics Irén. Ékszerész és órák: Csury Ferenc, Laczkó Józsefné, Tóth József. Női kalap: Erzsébet kalap, Harsányiné kalap és ruha. Szőrme: Rosman Testvérek. Fényképész: Rutkai foto. Könyv- és papír: Bartos Lipót, »Szikra«, Szent István Társulat. Thália. Függöny, szőnyeg: Varga szőnyegház. Linoleum: Haas Fülöp és fia, Linoleum Ipar. Fűző, kötszer: Paulusz Jenő. Optika: Optifo, Okulárium. Illatszert: Dr. Horváth Tibor. Szövet, bélésszár, vászon: Szántó és Megyeri, Tabár Péter. Villamosság: rádió: Deutsch Albert, Rosner József. VÁRJA ÖNT DUS RAKTÁRRAL!